

Сйпеите – 1. Глш., С 8, стръмен ерозиран склон; 2. Сел.

Сйпея – Сб., С 5, скала сред гора.

Сйпките – Зай., неуст., от емл. рег.

Сйплй гечйт – Стр., ЮЗ 2, брод. ДИ: *Сютлй гичйт*.

Сйрибчѐ – име на с. Струпец в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 466).

Сйрия поляна – Сб., С 4,5, *поляна* сред гора.

Сйровете – Тв., СИ 4,5 (ГХХ).

Сит корѹ – Стр., СИ 2 (ДАД), гора от върби и тополи край р. *Тунджа*.

Сифтѹн дерѐ – 1. Стр., ЮЗ 2,2; 2. Сред., ЮИ, И 0,7, дол и рекичка, ляв приток на *Ортѹ дерѐ*, може би от тур. *sift* ‘смола’.

Скабрѹченски път – 1. Боз., С, СИ 1,5; 2. Чок., ЮЗ, Ю 2,5, стар път, по предание по него са пренасяли риба *скабрица* (есенна скумрия) към София.

скалѹ – в местното тълкуване: ‘голям камък’. – *Лѹмската* ~, *Мѹрюва* ~, *Мѹлката* ~, *Пушаната* ~, *Сѐчената* ~, *Черната* ~, *Пѹнстѹнчовите* ~.

Скалѹта – Чок., СЗ 3, камениста височина.

Скѐлето – Гр., С 2, планински дол, в който има скеле за товарене на дървен материал.

Скелнѹкя – Зай., неуст., от емл. рег.

Скѐндерова воденица – 1. Ст.р., СЗ 2; 2. Бож., СИ 2,5, стара воденица на р. Ескана.

Ски олѹк – Г.Ч., СЗ 5, горски поток с кладенец наблизо, от тур. *олѹк* – ‘улей за изтичане на вода’.

Скобѹра – Чок., З 1, обраб. земя.

Скобѹрско дерѐ – Чок., З 1, дол и рекичка.

Скобѐлево – село в Сливенска община, намира се на 21 км южно от Сливен. Старо име: *Кѹпеклѹй* (вж). Преименувано на руския генерал Михаил Скобелев, който през 1879 г. пребивавал в Сливенско и подпомогнал бедстващите българи.

Скобѐлевски азмѹк – Ск., З, ЮЗ 1,5, заблатена рекичка.

Скобѐлевски герѐн – Кер., ЮИ 2,5, неплодородна земя близо до границата със землището на с. *Скобѐлево*.

Скобѐлевски път – Кер., ЮИ, старият път за с. *Скобѐлево*, сега е шосе.

Ско̀ка – 1. Б.п., СЗ 2,3, водоскок на Голямата река; 2. Др., СЗ 3,5, стръмно каменисто място; 3. Ич., Ю 1, водопад на *Пѹдишки дол*.

Ско̀ков дол – Б., И 4 (ГХХ), стръмен дол с много прагове.

Ско̀мбите – Г.Ал., вер. идентично със *Ско̀мнето*.

Ско̀мнето – Тр., СИ 4, гора, издигнато място, площадка на било, от диал. *скомен* ‘стол без облегалка’, от лат. *Skamen* (Геров V 1978: 174).

Ско̀мните – Сл., СИ 2,5, площадка на *Чатѹлския път* при *Маѹѹлка* (вж. *Ско̀мнето*).

Скрѹпката – Сл., СЗ 7, от *скрипка* – бодливо увивно растение; *Smilax excelsa*; *тъжѹлка*, *джигра*.